

dansk Diplomater i Hamborg. Men denne Anskuelse er ikke nærmere begrundet og navnlig ikke af den Mand, som for Tiden beklæder Udenrigsministeriet. Jeg troer saaledes som allerede af den ærede Udenrigsminister tidligere anført, at der virkelig her ere Forhold tilstede, som det for os Andre er temmelig vanskeligt at bedømme, selv om vi maatte tiltroe os nok saa meget Indblik ogsaa i saadanne Sager, men der nødvendigvis en diplomatisk Besættelse af den omhandlede Post. Det forekommer mig ogsaa at ville være et høist besynderligt „Prutteri“, som man netop fra den anden Side af Salen oftere har beklaget, om man i dette Tilfælde kun vilde votere Sagen for et halvt Aar. Jeg mindes virkelig ikke, at der tidligere heri Thinget er fremkommet Boreringer af saadan Natur. Da allerede tidligere en anden æret Taler har antydet en praktisk Udvej, nemlig, nu at lade Forslaget falde og derimod stille et andet ved 3die Behandling, saa tillader jeg mig at tillade dette, idet jeg troer, at det ikke kan være forbundet med særdeles Vanskeligheder at kunne faae et nyt Forslag indbragt under 3die Behandling. Efter Sagens Stilling synes det mig ogsaa, at det er meest passende, at Forslaget kommer fra Salen, uden at man nøder Regjeringen til at fremkomme hermed ved 3die Behandling, efter at først et modsat Forslag foreløbig er blevet vedtaget af Thinget.

Westenholz: Jeg kan ikke dele den Anskuelse, den sidste ærede Taler udtalte om, at den omhandlede Post var absolut nødvendig. For mig stiller Sagen sig ikke saaledes. Derimod troer jeg det paa den anden Side ikke heller rigtigt at votere Sagen blot for et halvt Aar.

Jeg henholder mig iøvrigt til, hvad der er yttret af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad).

Kayser: Jeg maa tilstaae, at efter den Udtalelse, som jeg har hørt af den ærede Udenrigsminister om, at han paa ingen Maade kan undvære den omhandlede Post, og at han anseer den for aldeles uundværlig, vilde jeg for Diebliffet være meget tilbøielig til at gaae ind paa et Arrangement som det antydede. Jeg

troer, at dette kunde opnaaes, naar man gik ind paa det, den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Rothe) har foreslaaet, nemlig at oversføre den heromhandlede Udgift paa en anden Gonto, hvorefter altsaa Bevilgelsen kun gjælder for eet Aar, idet Rigsdagen derved til næste Aar vil have frie Hænder og kan gjøre hvad den synes rigtigt. Det kommer kun an paa at finde en Form, hvorunder det kan skee. Den ærede Rigsdagsmand fra Aarhus (Winther) har vel i saa Henseende foreslaaet, at vi Alle skulde frasælbe Forslaget, men det er let at indsee, at det er umuligt, at 12 Medlemmer diebliffeligt skulde kunne blive enige om at forkaste, hvad der tidligere har været anvendt flere Timer paa at discutere og vedtage. Det Gæste, der kan skee, er, at der afstemmes over Udenrigsforslaget, som derved enten vil blive forkastet eller vedtaget, hvorefter man da til 3die Behandling kan søge at ordne Sagen paa en for alle Parter tilfredsstillende Maade. Det skulde glæde mig, om den ærede Udenrigsminister maaskee vilde udtale sig derom.

H. Sage: Jeg skal for min Part ikke have Noget imod at gaae ind paa, hvad der er foreslaaet, især dersom vi turde vente, at den høitærede Udenrigsminister vilde meddele os Noget om, hvorvidt han er tilfunds at forelægge os en Plan, enten i denne Session eller senere, om en Omordning af samtlige vore Gesandtskabsposter i Udlandet, hvorefter de dermed forbundne Udgifter bleve mere svarende til Landets Kræfter; thi jeg troer virkelig ikke, at vore Gesandtskabsudgifter stemme overeens med vore pecuniaire Kræfter. Til hvad der iøvrigt er blevet bemærket om, at jeg kun havde anført en Løs Uttring af en afgaaet Gesandt til Fordeel for min Paastand, skal jeg kun gjøre opmærksom paa, at hiin Uttring hverken er løser eller faster, end at den staaer i Rigsdagstidenden og der er bleven anført som et Argument. Om det er stærkt eller svagt, skal jeg lade staae ved sit Værd, men der synes at være en temmelig almindelig Mening hos os Løgsfolk om, at denne Gesandtskabspost med Rytte kunde afstafes, og ikke behøves. Imidlertid indrømmer jeg gjerne, at den høitærede Udenrigsminister